

BUTLLETÍ

DEL

MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

A LA GRAN BRETANYA

Número I

London, abril 1946,

Editorial

En constituir-se el Comitè Organitzador del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA a la Gran Bretanya, hom va poder constatar que el sentit polític entre la massa de catalans exiliats a Anglaterra, es movia sincrònicament amb l'existent entre els catalans que lluiten contre el feixisme dins de la nostra terra i també amb la de les masses de catalans que han cercat refugi en altres països lliures.

L'equilibri ideològic del nostre moviment descansa damunt dels conceptes de FEDERACIÓ, DEMOCRÀCIA, i SOCIALISME. Aquestes són tres idees que hauran de trobar molt escalf entre els qui es preocupen de cercar les concepcions polítiques encaminades a resoldre els problemes de casa nostra. I especialment als qui hem trobat acolliment en terra anglesa ens escau realitzar una doble tasca: en primer lloc la d'enfortir-nos mútuament en les nostres posicions ideològiques per mitjà de la incorporació dinàmica dins els rengles del " MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA ", i segonament donar a conèixer dins el medi en que vivim la força, conceptes, posició política i objectius del nostre Moviment. Aquesta darrera tasca serà laboriosa. Però tenim la seguretat que pot ésser fructífera.

Els problemes derivats de la convivència entre diferents grups ètnics, els de respecte, prestigi i valoració de la llibertat individual i els imposats per les forces econòmiques que condicionen la vida social van essent, tots ells, canalitzats modernament cap a solucions essencialment coincidents amb les que constitueixen els principis fonamentals del nostre moviment.

Per tal d'extendre i intinsificar la comunicació amb tots els catalans el Comitè Organitzador del Moviment Socialista de Catalunya a la Gran Bretanya, ha cregut adient iniciar la publicació d'un Butlletí. Siguin, doncs, les nostres primeres paraules una salutació per a tots aquells qui dins o fora de Catalunya han lluitat, lluiten i lluitaran per a l'enderrocament de Franco i la Falange.

En aquests moments en que el problema de l'últim baluard al servei de les puixances anti-democràtiques s'ha tornat a esvaïr de les capçaleres dels diaris, - no perquè estigui resolt, sinó perquè els homes a voltes actuen com si la vida de la Humanitat fos il·limitada i el factor temps no comptés - és quan nosaltres hem d'exposar més clar que mai les raons de la nostra fe, la força dels nostres ideals i els fonaments de la nostra confiança. Certament, ningú pot capir una lluita metafísica, una lluita ideològicament pura i que es tradueixi amb un esforç recíbit la qual no tingui una connexió amb la vida material. Ningú, valoraria com a moviment polític el pensament

pur i inútil, la vaguetat d'una teoria, o una concepció inaplicable sinó tingués un desenvolupament pràctic, amb canalització material de les idees dintre d'actes concrets. Un moviment polític està sempre definit pel que pretén aconseguir i la precisió d'aquest objectiu és una mesura de la solidesa dels principis motius.

El M.S. de C. pretén fer renéixer la fe i la confiança en el Socialisme, en el conjunt orgànic dins el qual tots els elements estan coordinats segons unes mateixes lleis; contribuir a la defensa de les classes treballadores i al lliure exercici dels drets democràtics del nostre poble. Per això un dels primers objectius és saturar les masses amb un pensament just, amb una línia de política concreta. Hom ha respost, i avui podem afirmar que el M.S. de C. és la veritable plataforma d'unitat i aglutinació de totes les tendències socialistes catalanes sense distincions.

Però no n'hi ha prou amb això. Ens cal encara portar a la nostra terra la reneixença de totes les seves valors que ha vist prostituir i la possibilitat d'allò que ells més desitgen o sigui la llibertat ciutadana. Ambdues pot fer-les-hi retrobar el SOCIALISME.

El M.S. de C. té una gran missió que ja s'ha manifestat en el temps moral del nostre poble i en la seva decisió juvenívola. La gran missió que cap socialista pot oblidar és que de la capacitat constructiva del socialisme català en depèn l'avenir de Catalunya.

En el nostre haver hi ha una important partida de sofriments i de treballs que o bé han donat un fruit migrat o bé no han arribat a reeixir encara. Tot això ha estat aguantat amb la idea que ja arribaria l'hora de poder canalitzar els esforços comuns. Avui és ja desig de tots el poder lluitar per a ésser capaços en el dia de demà de fer sorgir del M.S. de C. el gran partit SOCIALISTA amb prou força per a determinar la política catalana.

Tenim plena consciència de les dificultats a vencer i de la feina que encara cal fer. Les tasques no estan encara podem dir democràticament distribuïdes; un gran número de simpatitzans de l'interior de Catalunya tenen un treball feixuc i s'exposen personalment en els perills de les organitzacions clandestines de resistència. Els qui estem en terres lliures tenim el deure de no escassejar cap sacrifici que pugui ajudar-los moral i materialment.

CATALÀ:

SI CREUS QUE HA DE DESAPAREIXER DE LA SOCIETAT LES FORMES ACTUALS DE PRODUCCIÓ I DISTRIBUCIÓ BASADES EN LA RECERCA DEL PROFIT A FI DE SUBSTITUIR-LES PER ALTRES MÉS HUMANES QUE TINGUIN PRESENT L'INTERÈS COL·LECTIU. SI DESITGES PLENA LLIBERTAT PELS HOMES I PELS POBLES, SI PROPUGNES PER L'UNIÓ BASADA EN EL RESPECTE MUTU DE LES CARACTERISTIQUES PECULIARS DE CADA UN D'ELLS . . .

TU, ETS SOCIALISTA.

EL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA, T'ESPERA EN ELS SEUS RENGLES.

Hem cregut adient incloure en el nostre primer Butlletí el manifest que el Comitè Organitzador del MOVIMENT SOCIALISTA de CATALUNYA, en data febrer del 1946 publicà i que més tard fou reproduït per ENDAVANT en el No.21 d'enguany. En ell hi han els punts bàsics d'unió i acció entre tots els qui militen en les fileres del Socialisme Català.

MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA

a la Gran Bretanya

A TOTS ELS CATALANS DE LA GRAN BRETANYA

En constituir a la Gran Bretanya el Comitè Organitzador del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA, fem una crida a tots els obrers, pagesos, intel.lectuals i tècnics catalans que s'hi troben exiliats per tal que s'ajuntin amb nosaltres en l'establiment en aquest país d'un organisme germà dels que amb igual nom i directrius actuen avui en terres de França i Amèrica, a fi de recolzar des de l'exterior la tasca dels companys que, dins de Catalunya, lluiten contra Franco i el seu règim.

Ara fa exactament un any, que a Tolosa del Llenguadoc, es reuniren un grup de companys, amb representació individual i col.lectiva altres, per a la redacció de les bases d'aquest Moviment que té per objectiu: "reagrupar les forces obreres, pageses, intel.lectuals i tècniques que acceptin i tinguin fe en el SOCIALISME com a forma d'organització econòmica, política i moral de la societat".

Llur lema fou "Federació, Democràcia, Socialisme, sistemes que representen avui, respectivament, la millor expressió de l'exercici dels principis de llibertat en les formes de convivència entre els homes i els pobles, en l'aplicació dels drets d'autodeterminació de l'individu i en l'organització més justa i humana de les relacions polítiques i econòmiques entre els homes."

El balanç d'un any d'existència d'aquest MOVIMENT no pot ésser més falaguer. A la seva crida han respost uns darrers altres, els companys socialistes de Catalunya, França i Amèrica. EL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA, està avui present a tot arreu on hi ha socialistes catalans. S'hi troben intregats els socialistes catalans de més prestigi. Els qui ahir formaven part de grups dispersos avui s'hi trobem com en un sol bloc. Els fets alligonadors dels darrers deu anys han conduït a una síntesi política base d'unió sòlida. Els socialistes catalans han comprès que "Lògicament, en la vida política i econòmica d'un país tot organisme que no representi una força d'opinió i d'interessos prou important per a garantir la continuïtat democràtica, no pot ésser considerat més que com un agrupament per a una interpretació política de tendència. Es a dir: que un partit polític de treballadors ha de representar, dintre un sistema democràtic, una força cohesionada prou forta perquè no es pugui avançar o retrocedir sense comptar amb la seva actitud política".

El MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA avui s'ha convertit, per l'encert d'interpretar els sentiments dels socialistes catalans i d'un fort corrent d'opinió de Catalunya, en aquesta força de la qual no

pot prescindir-se, avui en la lluita contra els opressors i demà per la direcció política i econòmica catalana.

Els socialistes catalans de la Gran Bretanya no podíem restar indiferents a aquest aplegament de voluntats. Els grups ja existents i alguns companys individualment hem decidit unir-nos i obrir una línia de combat contra Franco i el seu règim bo-i-fent-ho per Catalunya, per la Democràcia i pel Socialisme, sota la senyera del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA. Volem donar tot el suport material i moral que el companys de Catalunya reclamen. Volem sincronitzar la nostra acció amb la de les necessitats del front de Catalunya.

Els següents punts, base d'unió i acció del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA interpreten el nostre pensament. Volem que a la Gran Bretanya siguin el nexa d'unió tal com arreu ho han estat.

EL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA considera com a missió seva:

- 1) Dirigir l'acció política socialista de Catalunya.
- 2) Educar les masses treballadores — intel·lectuals i manuals --en l'idea del Socialisme.
- 3) Defensar i enrobustir la personalitat de Catalunya en tots els aspectes, creint que és un deure i un sentiment dels treballadors de Catalunya interpretar el desig i voluntat de tot un poble segons el principi clàssic del Socialisme: Reconeixement dels drets dels pobles a disposar d'ells mateixos.
- 4) Portar l'iniciativa d'estructura d'acord amb les formes que demana la lluita en l'actual etapa històrica -- totes les expressions de l'activitat en el camp polític, sindical, cooperatiu, tècnic i cultural dels treballadors de Catalunya. Cercar les formes de coordinació superior i general d'aquests sectors del món del treball.
- 5) Establir de forma federativa les relacions amb el Socialisme peninsular per a donar-li orgànicament la unitat d'acció i de pensament indispensables que faci de les organitzacions socialistes la força motriu i l'espina dorsal en el procés polític hispànic, tot conservant cadascuna autònoma que els permeti interpretar fidelment les característiques del país on es desenvolupen.
- 6) Fer tots els esforços per tal de conseguir la unitat sindical, condició indispensable per a l'eficàcia de la lluita dels treballadors contra el capitalisme.
- 7) Propugnar una forma de convivència federativa entre els pobles hispànics que rectifiqui la constitució i els règims estatutaris i dongui al país una estructura eficaç i estable.
- 8) Coordinar l'acció amb la dels companys de Catalunya tant per agrupar les voluntats socialistes com en la lluita d'alliberació que ells sostenen.

Els sotassignants, actuant com a Comitè Organitzador, no dubten que seran molts els qui respondran a la nostra crida, manifesten que després d'un breu període d'organització es convocarà la Conferència de Constitució on seran elegits els organismes de direcció a la Gran Bretanya i s'estudiarà el pla de treball. Per Catalunya. Pel Socialisme. Per la Llibertat.

El Comitè Organitzador:

J. Ametller, E. Galera, M. Orti, R. Perera, J. Roig, P. Senent de Perera, J. Vilanova. P. M. Voltó.

EN EL 15e ANIVERSARI DE LA PROCLAMACIÓ DE LA per A. CORTINES. II^a REPÚBLICA

Etiquetes Històriques. Els qualificatius que prenen o que es dona a les forces polítiques o als moviments populars i als insurreccionals que lluiten per obtenir la direcció del seu país, passen a l'Història en tant que substantius quan aquest expressen amb exactitud la voluntat d'una classe social o la de tot un poble en una època determinada. Així és que quan parlem - uns exemples entre molts d'altres - dels "sans culotte" hi associem tot seguit presa de la Bastilla i la Revolució Francesa; si diem "bolxevics" ens imaginem la revolució d'octubre a Moscú. Quan diem "feixisme" no sols hi associem tots els estats on s'havien imposat els règims totalitaris, si no les forces i els grups que a cada país estan al servei de la reacció i en contra el desig de justícia de les masses populars.

En el curs de la nostra guerra s'impossaren internacionalment dos mots per qualificar els dos bàndols en lluita: d'un costat, els "nacionals" i per l'altre, els "rojos". Aquests dos adjectius, que eren falsos, no han resistit la prova del temps per a convertir-se en substantius; els havien infiltrat en la consciència de l'immensa majoria de l'opinió pública els grans rotatius internacionals, propietat i al servei de les classes plutocràtiques i capitalistes. Però, el temps, aquest gran jutge s'ha cuidat de fer justícia. La guerra mundial, fa pocs mesos acabada, ha posat al descobert la veritable significació del feixisme i els lligams que hi havia entre els diversos estats que, emprant diferents qualificatius obeien tots al mateix dictat, és a dir: ofegar per un sistema de força la veu dels pobles i els seus anhels de justícia social. Franco i el seu règim, que ha passat en el curs dels darrers temps d'estat nacional-sindicalista a democràcia orgànica; a pesar dels seus títols ha estat catalogat a la fi, per tota l'opinió mundial, dintre la categoria d'Estat feixista.

Avui veiem amb satisfacció que en tota la premsa internacional i en els llavis dels diplomàtics i homes d'estat, com els mots "nacionalistes" i "rojos" han desaparegut per deixar pas als de "l'Espanya feixista de Franco" i al de "els demòcrates republicans espanyols". Han hagut de transcórrer prop de deu anys per a situar el problema en els seus termes.

La Història i els interessos de la política internacional tenen també les seves ironies.

Monarquia a Espanya és sinònim d'absolutisme.

Però, si constatem amb satisfacció la justa denominació dels dos sectors en lluita encara tenim els nostres dubtes de que el

mot "republicans" sigui ben comprès per tots aquells que el pronuncien; i, si el comprenen, llavors dubtem de les seves intencions. Diem això, perquè ens fa pena i ens produeix indignació veure com alguns periòdics i àdhuc algunes personalitats polítiques internacionals, admeten la possibilitat de que una Monarquia a Espanya

pogués ésser una sortida democràtica a l'actual situació. Es desconèixer c voler desconèixer, per conveniències internacionals, la composició del cos social d'Espanya i l'esperit de les seves classes.

Al nostre país no hi ha altres forces democràtiques que les republicanes i, entenem per forces republicanes, junt amb les masses sindicals, tots els sectors polítics del país que el 16 de Febrer del 1936, es presentaren formant un sol bloc a la consulta electoral i que, el Juliol del mateix any continuaren fidels a la República. Es possible que hi hagi algun petit grup més a la dreta d'ací i d'allà de la península que accepti la voluntat democràtica però, històricament, fins al present encara no s'han manifestat com una força. No oblidem que el líder del partit monàrquic espanyol "Renovación Española" era Calvo Sotelo i que, aquest i el seu partit foren les forces civils que més contribuïren a l'insurrecció militar; i que, les figures més destacades d'aquest partit han estat i, encara són en la majoria, fermes suports de l'estat franquista.

La Monarquia a Espanya no ha estat mai democràtica, si no absolutista. Tant a l'Abril del 1931 com en les consultes electorals successives, el poble espanyol es manifestà, en votar pels partits socialistes i republicans, en favor que Espanya fos governada democràticament ja que la monarquia havia estat sempre la negació de la voluntat popular.

Damunt quines forces hauria d'apoiar-se un règim monàrquic a Espanya si aquest havia de tenir un contingut democràtic? Ens ho ensenya prou clarament l'enrenou produït per l'anada a Portugal del pretendent Don Joan. L'han visitat i li han fet de missatgers prop del Caudillo, tot una sèrie d'homes que fins fa poc han col.laborat amb aquest darrer i d'altres que encara hi col.loboren. Ni una sola organització democràtica espanyola, ni un dels seus homes, ha estat ni materialment ni espiritual al seu costat. Als cants de llibertat i democràcia que ha entonat Don Joan, sols han respost els qui intenten salvar-se junt amb els interessos que representen, del naufragi del règim falangista. Es una lliçó prou eloquent que pot servir a aquells estats o homes polítics que tinguin interès per a que a Espanya hi hagi un règim que tingui continuïtat i estabilitat, nosaltres afegim: sols pot ésser obtinguda si es respecta la voluntat del país lliurement expressada.

Sols la República com a règim pot oferir aquestes garanties.

Afiançament de la República. En fer aquesta afirmació establím el compromís d'afiançar la República una vegada aquesta restablerta. I aquest compromís ens condueix a analitzar les causes que ens conduïren a l'insurrecció militar i a la pèrdua de la República. Sols plantejant-nos amb tota cruesa aquest problema i buscant les diverses solucions que pugui tenir estarem en mesura d'oferir garanties d'estabilitat. Intentem aportar-hi la nostra modesta col.laboració.

Com a socialistes, no podem explicar-nos els fets històrics per anècdotes més o menys lligades a la voluntat dels homes. Es la relació existent entre l'estat de desenvolupament de les distintes forces socials que formen el conjunt de la nació i la política practicada que pot donar-nos una explicació satisfactòria.

A Espanya la Monarquia s'apuntalava damunt del triumvirat format per l'Església, l'Exèrcit i el Latifundisme, forces que imprimien a l'estat espanyol la seva característica d'estat semifeudal absolut i centralista. La República per assegurar-se tenia de destruir aquestes forces que havien estat l'únic suport de la Monarquia, i obtenir la col.laboració incondicional d'aquelles que li havien donat vida.

L'AMENANÇA DEL

per J. Ametller.

NOSTRE TEMPS

Consell de la Pau. La nota donada fixant la data de Maig pel Consell de la Pau a Paris en uns moments no molt optimistes ens asseguren una tranquil·litat - injustificada - i ens omplen d'esperança. Es el nostre criteri que esperem compartit que els sacrificats i lluitadors deuen determinar al preu de la guerra així com la seguretat del món. Cara a cara amb totes les cartes damunt la taula esperem una franca discussió dels drets i dels deures de la democràcia Hispànica. No hi ha dubte que la veu democràtica - la nostra - es fa sentir com un fantasma dintre els qui després d'haver signat les Cartes de l'Atlàntic i de les Nacions Unides, volen per raons de benestar nacional i diplomàcia caduca sacrificar la democràcia a una seguretat mal entesa. No poden existir ni haver procediments en que per votació secreta es solucionen els problemes del món. La convocatòria de la Conferència de la Pau a Paris és benvinguda en un temps necessari per declaracions i fets democràtics plantejant clara i dura la realitat sentida.

MR. BYRNES. Les afirmacions de Mr. Byrnes ministres d'estat Amèrica plantejant d'una manera emocionant el fet que la Nació Persa, igual que les Nacions petites, ha de tenir les portes obertes al Consell de Seguretat, car del contrari dit Consell

En el 15è Aniversari de la proclamació de la IIIa República.

Per a fer-ho, havien de dictar-se lleis que reduís- sin l'exèrcit monàrquic a

la seva mínima expressió donant vida a un nou exèrcit d'esperit republicà: altres, que haguessin reduït positivament el poder de l'església apartant completament aqueixa de la vida política de la República; altres encara, que haguessin tallat la força econòmica dels grans latifundistes donant vida a una llei agrària d'aplicació immediata que hagués donat satisfacció al camperol espanyol fent d'aquest un soldat incondicional de la República. Calia a més trencar amb el vell estat centralista donant plena satisfacció als anhels de llibertat de les nacionalitats hispàniques. Sols mesures intermèdies foren aplicades. Si el juliol del 1936, Franco i els militars amb complicitat amb l'església i les forces monàrquiques i tradicionalistes pogueren insurreccionar-se, és perquè elles havien quedat intactes; ferides solament per les lleis de la República esperaren el moment oportú, nacional i internacionalment per a desfer-se'n amb violència. Si al mateix juliol del 1936, les forces populars que agafaren les armes per la defensa del règim, anaren en les seves realitzacions més enllà de la Constitució i de les lleis de la República, és una prova evident que aquesta no els hi havia donat plena satisfacció.

Es tracta, doncs que en recobrar la República tinguem presents els errors comesos i rectificar-los a la llum de l'experiència. Caldrà tenir present tots els problemes que el país té plantejats i donar-hi la solució que els temps presents i els interessos generals del país - que són els de la majoria del poble - reclamin. Serà necessari, tenir en compte les possibilitats del país i saber orientar i incrementar la seva economia d'acord amb les necessitats nacionals i amb les dels països amb els quals mantindrem relacions comercials i que en serem deficietaris.

(Segueix al peu de la pàgina 8)

moriria en la seva infància, ens proporcionen un incís d'actualitat: El fet que el Delegat Polonès a UNO, Dr. Lange presenta una proposta demostrant l'existència de la dictadura feixista d'Espanya com un factor en contra de la seguretat col·lectiva de les nacions, així com un laboratori experimental nazi i un refugi del Feixisme internacional; aquest últim és un fet considerat ja per les embaixades angleses i americanes, i també el descobriment a Bruxelles de l'organització reixista centralitzada a St. Sebastian.

Sortides i entrades expecteculars. Les sortides i entrades expecteculars al Consell de Seguretat d'UNO a New-York del Sr. Gromyko Delegat Soviètic, que es refereixen accidentalment al cas Persa demostren que darrera d'aquest incident existeix una suspicàcia política i Diplomàtica de La Nació Russa. Justificada en el passat i que constitueix avui la política d'assegurar les bases del Mar Negre com Donets, Crimea, etc per a que no puguin servir com a "molha" en contra de la U.R.S.S. Demuestra el fet també que els problemes de la pau són concern i han d'estar d'acord de totes les nacions i en tots els casos d'incidents. Les paraules de Stalin en la qüestió persa havien d'ésser al meu entendre el final de la disputa al Consell de Seguretat ja que les bones intencions russes quedaren assegurades.

Mr. Bevin, Ministre de Relacions Exterior Britànic, digué a Brussol que les nacions no han d'emprar exèrcits per a resoldre les seves disputes respectives. Si, hom parteix del fet que la democràcia i el benestar estan fonamentalment assegurats cal concordar amb Mr. Bevin. Cal estar-ne contrari si hom considera l'existència del Falangisme, Perunisme, etc., bases morals d'atacs contra la democràcia encara que sistemes militars en ombrió. Seria fútil concordar amb Mr. Bevin ja que estaria tan fora de lloc com adherir-se a la política de Munich del Primer Ministre Britànic, de Pau a Qualsevol Preu. Creiem que el ministre de relacions Britànic és un bon amic de la causa de la democràcia espanyola i tenim fe en un canvi de la política exterior en el futur.

L'amenaça del nostre temps. No hi ha dubte que Franco i el seu règim feixista, amb el seu règim de terror i de persecució constitueixen les branques polítiques de l'arbre

En el 15è Aniversari de la proclamació de la IIIa República.

S'imposa, donar més amplitud als règims estatuaris a fi d'arribar a una forma

federativa que dongui plena satisfacció a les nacionalitats hispàniques i que trenqui d'una vegada i per sempre amb el centralisme caduc.

Caldrà vertebrar el règim amb sòlids partits polítics que tinguin arrels profundes en les distintes classes socials i corrents d'opinió i que en siguin la representació fidel dels seus sentiments i interessos a fi d'assegurar la continuïtat del lliure joc democràtic.

I com a colofó de tota aquesta política, cal que sabem situar-nos en el terreny internacional en el lloc que ens pertoca donada la situació geogràfica d'Espanya i els seus lligams econòmics amb l'exterior, única forma d'assegurar la continuïtat del règim i de les realitzacions de l'Interior.

nazi. Els seus camps de concentració, mesures en contra de la llibertat ciutadana i de col.laboració amb el nazisme alemany, per a constituir el refugi i laboratori del món feixista, demanen una acció enèrgica dels defensors de la democràcia. Les marques de Dachau, i Belsen, idèntiques amb els camps i presons espanyoles i amb el sofriment dels pobles d'Espanya demostren abastament que avui aquest règim d'oprobri constitueix moralment pel seu caràcter, origen i forma de dictadura L'AMENÇA DEL NOSTRE TEMPS que cal anul.lar com a branca espanyola del Feixisme internacional. Esperem una bonvinguda a la Proposta Polonesa del Dr.Oscar Lange.

Reconeixement del Govern de la República.

Han existit sempre democràtes espanyols capaços de prendre responsabilitat i formar un Govern democràtic que, al mateix temps de servir els interessos nacionals hispànics, pogués reconeixer els drets econòmics i interessos privats, intercanvi de comerç amb les potències democràtiques. Cal recordar al Sr.Giral i al seu govern la sinceritat i bones intencions d'actuar conjuntament amb les altres nacions, respectant els interessos que aquestes puguin tenir en territori espanyol pel benestar de la Humanitat. I cal suposar que els Govern aliats reconeixeran aquest Govern transitori i provisional com el Govern polític de la democràcia republicana. Aquesta és l'alternativa política el greuge que es comet en contra del poble espanyol que sofreix als camps de concentració i presons peninsulars.

Per la Resistència. Els catalans qui acceptin íntegrament els punts programàtics del Consell Nacional de la Resistència -- o de la Alianza Nacional de Fuerzas Democràticas-- no poden deixar ignorants les seves implicacions com òrgans únics de la resistència. Quan amb els ulls fixes a l'Anglaterra democràtica i als catalans exiliats ens demanen ajut cal que tothom respongui a la seva crida: MORALMENT, per a fer comprendre el cas democràtic de la causa de la República i d'una Federació política peninsular.MATERIAL, per a sobreviure del terror nazi-falangista. COORDINADOR, obra de tots, per a poguer conjuntament, El Govern Autònom (una vegada acordada la seva ampliació tenint en compte el Consell de la Democràcia Catalana) i el Govern de la República preparar la Insurrecció Nacional.

El MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA a la Gran Bretanya, ha decidit associar-se a la crida feta pels Amics del FRONT DE LA LLIBERTAT, en aquest país i col.laborar en les tasques que aquests han emprès per a la col.lecta de mitjants pel "FONS PERMANENT DE SOSTENIMENT A LA RESISTÈNCIA". Els diners que nosaltres poguem posar a la seva disposició asseguruen la continuïtat de la batalla permanent que els nostre companys a Catalunya sostenen contra Franco i el seu règim. No correspondre, a aquesta crida es tant com una deserció.

Català, ocupa com sempre el teu lloc de capdavanter en la lluita per la Llibertat en una de les formes efectives en que hom pot fer-ho des de l'exili. Contribueix al finançament de la Resistència del nostre poble. Invita a les teves amistats angleses a col.laborar-hi. Els Amics del FRONT DE LA LLIBERTAT esperen el teu òbol.

Liquidacions de segells i donatius:

Pilar Senent de Perera,
" Dunbar " Place Park, Beckenham, KENT.

MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA
a la Gran Bretanya

SECRETARIAT de Publicacions i Propaganda,

M.Orti
56, (Basement), PRIORY ROAD, LONDON, N.W.6.